

MUTATÓ

A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa
III. évfolyam 1. szám – 2011. Tavasz

Így gondozd ifjúságod!

„Rosszabbak a mai fiatalok, mint a mi időnkben” - az egyik legrégebbi írásos emléken olvasható ez a mondat. A régi kor emberei úgy érezték, hogy a fiatalokkal egyre több gond van, annyira, hogy ezt le is kellett írniuk.

Mi a helyzet ma? Úgy vélem, ma is gyakran elhangzik a fiatalokat kritizáló megjegyzés az idősebbek részéről. Javíthatók a fiatalok? Az I. Büntető Novellaként ismert 1908-as törvény tartalmazza, hogy a próbára bocsátást „javulékony, de veszélyeztetett” fiataloknak szánták.

Heves viták folynak manapság arról, hogy milyen módszerekkel lehet bűncselekményt elkövető fiatalokra hatni: elzárással vagy egyéb neveléssel. Kutatások azt támasztják alá, hogyha valakivel szemben büntetőeljárás indul, az már megbélyegezett lesz, halmozottan veszélyeztetett lehet, mert beskatulyázza a környezete, előítéletek lesznek vele szemben, a vé-

gén már ő is elhiszi magáról, hogy „bűnöző alkat” és csak azért is újabb bűncselekményeket követ el. Ezért érdemes bizonyos enyhébb bűncselekmények, normaszegések esetén „elterelni” a vádlottat a büntetőeljárásból, hogy ha nem szükséges, akkor ne menjen végig egy drága és káros folyamaton.

Mások azzal érvelnek, hogy aki bűnt cselekszik, azt szigorúan meg kell büntetni, nem szabad kesztyűs kézzel bánni vele, nem szabad különbséget tenni kis bűn és nagy között. Hogyan kezeljük hát a renitens fiatalokat?

Ezzel kapcsolatosan két élettörténet jutott az eszembe. Az egyik George Mülleré. Ő az 1800-as években élt, kezdetben Poroszországban, majd Bristolban, Angliában. Gyermekkorában rendszeresen lopott, hazudott és szerencsejátékkal foglalkozott. Már 10 évesen pénzt csent el az édesapjától. 14 éves korában, míg édesanyja hal-

doklott, ő a barátaival kártyázott és iszogatót. Nagyon sok gonoszságot művelt, 17 évesen börtönbe került. 24 éves korában megtért és 92 éves korában halt meg. Életét az árva gyerekekről való gondoskodásnak szentelte. Több mint tízezer árva gyermekről gondoskodott az általa fenntartott árvaházban, száztizenhét iskolát alapított és százhuszezer gyermek oktatását biztosította. Senki nem gondolta volna, hogy egy ilyen csavargó, semmirekellő fiatalból ilyen áldás lesz.

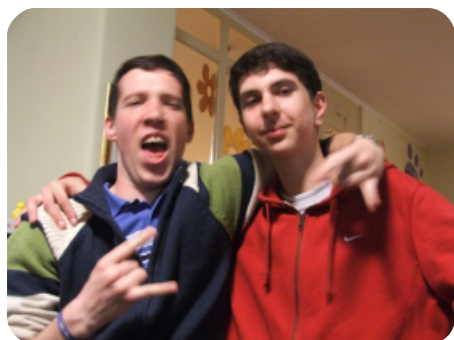
A másik példa a manchesteri Gallagher testvérek története. Liam 1972-ben, Neol 1967-ben született Angliában. Hárman voltak testvérek, Paul volt a legidősebb. Édesapjuk Thomas gyakran erőszakosan bánt a fiaival, tetteleg és szóval is bántotta őket. Végül az édesanyjukkal különköltöztek az apjuktól. A testvérek nagyon problémások voltak kamaszkorukban, kicsapták őket az iskolából, biciklit loptak egy boltból. Aztán egyre több időt

töltöttek a zenéléssel. Különböző zenekarokban játszottak, végül Liam megalapította az Oasis rockzenekart. Noel a későbbiekben csatlakozott hozzájuk és ő lett sok híres slágerük szerzője. A zenekar 70 millió lemezt adott el világszerte és nagyon sok díjat, elismerést szerzett. A két történet arról szól, hogy talán hajlamosak vagyunk „leírni” a fiatalokat, ha hibákat vétenek, szabályokat szegnek meg. Mégis látható, hogy milyen értékes emberek lehetnek belőlük, mennyit adhatnak a világnak. Tehát érdemes esélyt adni nekik, foglalkozni velük.

Most, hogy a Magyarországi KIE 20 éves születésnapjára készülünk, gondoljunk arra, hogy milyen nagyszerű lehetőség a KIE-ben dolgozni, a KIE-s programokra hívogatni, hogy fiataloknak kínálhatunk hasznos szabadidős programokat, megadva neki az esélyt, hogy ne a rossz utat válasszák, hanem környezetük hasznos tagjai lehessenek.

ska

Európa bajnokai

1955. szeptember, az európai klubfutball történetében a legnagyobb verseny kezdődik meg, a BEK első szezonjában 16 csapat vehetett részt, köztük a fővárosi Vörös Lobogó. A Real Madrid az első öt kiírást megnyerte, azóta sem döntötték meg a Puskásék által beállított rekordot. 1992-ben azonban egy új korszak indult el: megkezdődött a Bajnokok Ligája története. Ami a döntőket illeti, Athén-

ban és Münchenben kétszer is rendeztek finálét, azonban 2011 két legjobb csapata a legendás Wembley gyepére fut majd ki. Az egyik legnagyobb érdekesség, hogy még sohasem sikerült az aktuális győztesnek megvédenie a címét a Bajnokok Ligájában. A legközelebb ehhez két olasz csapat járt, de a Milan 1995-ben a holland Ajaxtól, a torinói Juventus pedig a német Dortmundtól kapott ki a mindent eldöntő mérkőzésen. A legnagyobb különbségű győzelmet a BL-döntők során az AC Milan aratta a Barcelona felett! 1994 májusában nagy részben a szenzációs Massaro duplájának köszönhetően 4-0-ra győzte le a verhetetlennek hitt, Johan Cruyff vezette Barcelonát. A legemlékezetesebb finálét 1999-ben rendezték a katalán fővárosban, ahol az angol Manchester United a 91. és a 93. percben szerzett gólokkal fordította meg a mérkőzést a Bayern München ellen. Idén az olasz Internazionale a címvédő, akinek van esélye megszakítani ezt a sorozatot, mert bejutott a legjobb nyolc csapat közé, ahol a már említett Bayern legyőzése után újabb német klub, a gelsenkirchei Schalke vár rá. Emellett a többi párharc is izgalmasnak ígérkezik (Chelsea-Manchester, Barcelona-Sahtar Doneck), de a legtöbben a Real Madrid és a Tottenham csatáját várják, hiszen a holland klasszis, Van der Vaart az angol csa-

patban bizonyíthat korábbi kenyerádója ellen.

A meccsek látványos gólokat, emberi drámákat és persze közös meccsnézéseket hozhatnak számunkra. A televíziós csatornának köszönhetően az összes izgalmas mérkőzést láthatjuk, így a szomszédokkal, barátokkal és rokonokkal nagyszerű szórakozás egy kis tökmag és üdítő mellett. Én mindig édesapámmal és egy kedves szomszédommal, Atesszal szoktam nézni a meccseket, természetesen ropogtatnivaló és üdítő társaságában. Az előző szezonban a legemlékezetesebb pillanat

számomra a Manchester-Bayern találkozó volt a legjobb nyolc között. A visszavágó mérkőzésen együtt ugrottunk fel Robben óriási góljánál, ami a németek továbbjutását jelentette. És ami kiemeli ezt a sorozatot a többi nagyszerű sportesemény közül, hogy az összecsapások napok, hetek múltán is témát szolgáltatnak, így azokkal is megbeszélhetem, akikkel nem szurkolhattam együtt. Legjobb barátommal, Dáviddal mindig megvitatjuk a legfrissebb történeteket, híreket a KIE-ben, természetesen úgy, hogy kedvenc együttesünk, a Magna Cum Laude dalait hallgatjuk!

És az üzenet: éljen a Bajnokok Ligája, szurkoljon mindenki!

davide & zozinho

„We love Ten Sing Becescaba!”

Március 20. és 28. között ismét országunkba látogatott a Ten Sing Norvégia 12 tagja. Magyarországi tartózkodásuk első állomása a Békéscsabai KIE volt, ahol több napon át - vasárnap estétől szerda délig - zajlott a Ten Sing szeminárium. A korábbi találkozókhöz képest ezúttal sok újfajta programpont is színesítette a norvég és magyar fiatalok találkozó-

ját: Ten Sing tanóra a Békéscsabai Evangélikus Gimnáziummal karöltve, idősök otthonában tett látogatás és fellépés Békésen a Hajnal utcában, nagyszínpadi fellépés az Ibsen Házban, valamint

névre szóló koncert a Premier művészeti iskola diákjainak a KIE Házban. Mindezekén túl egy minden eddiginél magasabb szintű vezetőképzésben is részt vehettünk, ahol norvég „mestereink” a zenekar-, kórus-, tánccsoport- és drámacsoport vezetés főbb ismérveit adták át elméletben és gyakorlatban egyaránt. A norvég fiatalok - mint többször is mondták - szinte hazajöttek Békéscsabára. A helyi Ten sing tagok, valamint az ezúttal is maximálisan odaadó és szorgos segítők pedig már a program előtt is jól tudhatták, milyen hálás, közvetlen és fertőző jókedvvel megáldott vendé-

gek érkeznek. Az, hogy minden résztvevő felejthetetlennek élte meg a szeminárium itt eltöltött pillanatait, már-már természetes. Így adódik a kérdés, vajon a Békéscsabai Ten Sing tagjai számára mely élmények, tanulságok voltak a leginkább örömteliek illetve hasznosak?

Timi: Tökéletes volt az egész! Örülök, hogy a norvég fiatalok személyében új barátokra leltem annak ellenére, hogy nem tudtam velük kommunikálni. Nagyon élveztem a játékokat és sokat tanultam a norvég Ten Singről.

Nelli: Megtanultam, hogy a világ legfontosabb szava az ugrókötel, és azt, hogy a túrónak számtalan értelmezési lehetősége van. De ami még ennél is fontosabb: a TSN energiája és lelkesedése ismét hatalmas lendületet adott nekünk, s rengeteg új ötlettel gazdagodtunk e pár nap során.

Boldi: Folytassuk a munkát ugyanilyen lendülettel! Számomra nagy tanulság volt, hogy technikusként mennyit kell még fejlődnöm, mikre érdemes odafigyelnem. Jó élményeket szereztem angoltudás nélkül is.

Hani: Sokat tanultunk arról, hogy miként rakjunk össze egy koncertanyagot, illetve több dalt,

játékot ismertünk meg. Reméljük, hogy az itt szerzett jókedv megmarad és egyre többen fogjuk képviselni a Békéscsabai Ten Singet. A norvégok életet adtak belénk.

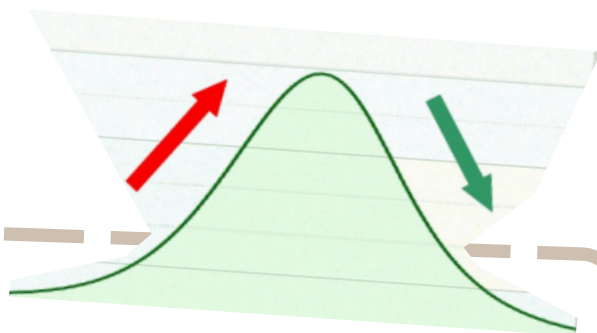
szemináriumokon vettünk részt. Lelkesen készülünk a Békéscsabai Ten Sing tagjaival az előttünk álló koncertekre és nagy szeretettel várunk minden fiataalt, aki szívesen csatlakoz-

Mary: Már hetekkel a szeminárium előtt nagy lelkesedéssel vártuk a TSN érkezését, hiszen novemberi ittlétükkor nagyon jó barátaink lettek. Most márciusban még inkább a szívünkhöz nőttek. Emellett nagyon jó koncerteket hallottunk, tartalmas, hasznos és remek hangulatú

na egy vidám, kreatív csapathoz, ahol lehetőség van az éneklésre, zenélésre, táncolásra és a drámajátékra. Próbát továbbra is vasárnaponként tartunk 14 órától a KIE Házban.

jédé

Csúcs ez az érzés

Bizonyval mindenki ment már fel hegyre. Vagy dombra. De legalább valami hasonlóra.

Én viszonylag rendszeresen teszem, mert a munkába járó útvonalam egy felüljárón át vezet. Meg vannak túrás élményeim is. De ami érdekes: a különbség.

Figyeljük meg, milyen arccal mennek az emberek fel illetve le. Milyen érzések lehetnek a kapaszkodás közben (amikor persze tényleg kell némi erőfeszítés). És milyenek, amikor már átlendültek a csúcsponton. De magunkra is gondolhatunk.

Érdekes lehet milyen a viszonyunk a szembe jövővel? Kapaszkodás közben irigyeljük – hisz ő már lefele jön? Lefele káröröm vagy együttérzés van bennünk? Ilyenkor egy emelkedéssel már bölcsőbbek vagyunk, míg ő még benne van. Biztatóan is nézhetünk rá, vagy szánhatjuk. Mennyi minden lehet egy villanásnyi találkozásban!

Egy kis erőfeszítés szinte közösségi hangulatot teremthet idegek között – egy úton járunk. Mi kell még a közösséghez?!

mis

Földbe vetett mag...

- „Péter bácsi! Péter bácsi! Tessék mondani, maga hisz Istenben?” A lelkész úr így válaszolt: - „Igen, Istvánkám, hiszek.”

- „Képzelve, Péter bácsi, én is hiszek! Nem is tudtam, hogy ilyen nagy ez a világ. Ott egy domb, meg ott, mögötte is egy. Nézze Péter bácsi, mennyi templom!” - Kis ujjaival számolni kezdte. Ez a kisfiú 13 évesen meglátta Isten nagyságát, és csodálatos világát egy dombtetőről. A lelkész úr szíve örömmel telt el: megérte minden fáradság.

Augusztus idusán volt ez a tábor. Mikor már sötétedni kezdett, kiterítettük a fűre a pokrócot és egymás mellé lefeküdtünk. Ahogy egyre sötétedett, számolni kezdtük a csillagokat: - „Ott, arra már kettő is van.” Amikor már teljesen besötétedett, ezer meg ezer csillag tündökölt az égen. Aznap este az Isten furfangos játékot játszott a csillagokkal.

Egyszer itt, egyszer ott süvítő fénycsóvát húzott végig az égen. A mellettem fekvő István odabújt hozzám, egészen közel. Pár perc múlva azt vettem észre, hogy a karomban fekszik. Megpihent... Ez a kis test, azzal a kis szívével nem vágyott másra, csak arra, hogy valaki szeresse, hogy Valaki csak neki játsszon csillagfényes játékot. Nem kérdeztem, hogy miért bújt ide, nem kérdeztem, hogy mi bántja, mert tudtam. Szíve heves dobogása megsúgta nekem titkait: mesélt nekem fájó könnyekről, hideg éjszakákról, elmaradt esti mesékről.

Olyan érzésem volt, mintha nem csak én hallottam volna meg ezeket a gyermeki mondatokat. Ez a Valaki, letörölte aznap este erről a fájó szívről a könnyeket, s meleg éjszakát varázsolt csillagfényes esti mesékkel. Gyönyörű volt...

Másnap reggel, amikor felkeltünk, új emberként ébredtünk. A lelkész úr elvitte ezt a gyermeksereget a közeli evangélikus gimnáziumba. Megtapasztaltatta velük a tudás illatát, s felfedte előttük a vastag falak rejtélyeit. Furcsa, nagy táblák lógtak rajta. Nem értették ezek a csillogó szemek, hogy miért van annyi kép névvel kirakva. Péter bácsi elmondta azt az ösvényt, amelyen ezek a fiatal arcok végigmentek. Utána így szólt: - „Szeretnék pár év múlva itt találkozni ismerős arcokkal, ezeken a falakon.

Mert a jövőtök itt kezdődik. Tudjátok, a tudás nem válogatja meg az embert, az olyan, mint a szeretet.” Ezek a fényes szemek csak áll-

tak, s csodálták a mellettük magasodó több mint 200 éves falakat.

A magültetés itt kezdődik, hogy hiszek bennük. Hiszek ezekben a gyermekekben, hogy képesek rá. Hiszek abban, hogy amit Isten belénk ültet, az csak gyümölcsöt hozhat. Ebből a gyümölcsből, majd ha megéri, a környezete és ez a kis ország is táplálkozhat. Erre van szükségünk.

Sok-sok Istentől megáldott gyümölcsfára. De ezek a fák még csemeték.

Nekünk, nekem, és Neked tovább kell gondozni, öntözni, metszeni. István fekete hajú, barna szemű, cigány kisfiú. Hiszem azt, hogy a táborban elültetett mag, ezer ízű gyümölcsöt fog érlelni ebben a meleg szívben.

Tudom, hogy azon a bizonyos éjszakán, az Isten által földre küldött csillagok nem a tengerekbe, sivatagokba hullottak le, hanem ezeknek a cigány gyermekeknek a szívébe, hogy ott ragyogjanak tovább. Ez a láng azóta nem aludt ki, mert vannak nemes lelkű emberek, akik felhúzták az Istentől kapott kertészruhájukat, és ápolják ezeket az ültetvényeket.

Múltkor érdeklődött Péter bácsi István felől az iskolában. A tanárnő azt mondta, hogy Istvánka teljesen megváltozott. Nagyon jól tanul, egyre jobban olvas és ír. Több új barátot szerzett magának, és most minden vágya, hogy megtanulhasson gitározni.

A lelkész úr szíve ismét - mint a dombtetőn -, örömmel telt meg: Megért minden fáradtságot.

Kürt

„Tegyetek tanítványokká minden népet...” ezt mondja Jézus. Itt, ebben a cigány táborban megtapasztaltam, hogy Istennek a bárányai, azaz mi, milyen sokszínűek vagyunk, de mégis ugyanolyan szív dobog bennünk. Mégis a sokszínűség mellett tudunk egy gyülekezetbe tartozni, egy Istenhez imádkozni, és egy Nemzetbe tartozni. Wass Albert úgy fogalmazott: „Hontalan vagyok mert hirdetem, hogy testvér minden ember”... Isten áldását kívánom Bakay Péter lelkész úr további munkájához. Szeretném, ha százak, ezrek szívébe tudná elvetni azt a bizonyos magot. És szeretném Önt megkérni, ki olvassa ezeket a sorokat, hogy zárja szívébe Istvánkának a nevét. Legyen egy példa arra, hogy ma is dolgozik az Isten mérhetetlen ereje, és szeretete. Köszönöm, hogy elolvasta ezeket a sorokat! Velünk tart?

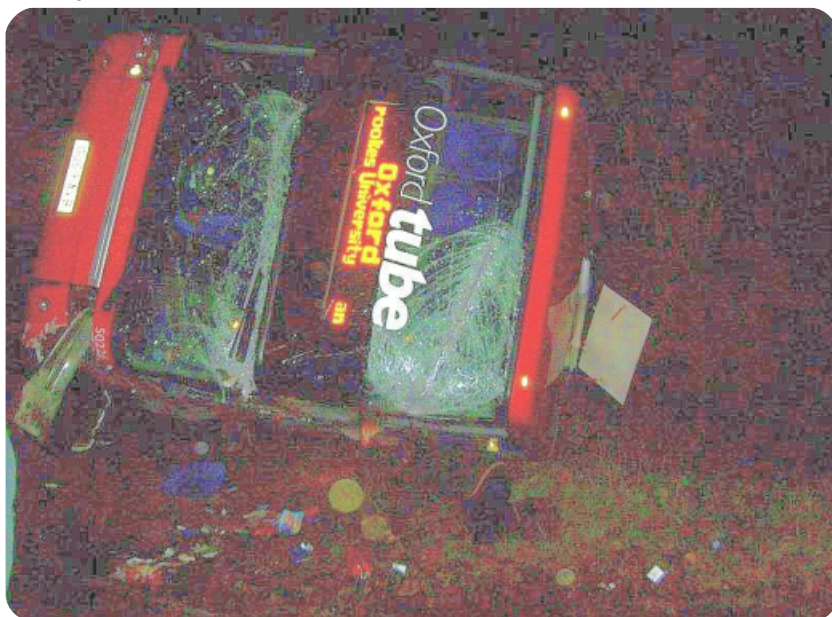
Oxford felé félúton

Ha repülővel utazik az ember, elgondolkodik, hogy miért mutatják be mindig olyan részletesen a biztonsági teendőket vészhelyzet esetére. Egyáltalán, mennyi esély van arra, hogy balesetet szenvedünk, és akkor mennyit érnek vajon ezek az intézkedések? Miért nem ejtőernyőket osztanak ki inkább?

Bár a légi szerencsétlenségek száma elenyésző a közúti balesetekéhez képest, az ember valahogy a levegőben mégis jobban fél, mint a szárazföldön. Londonból utaztunk Oxfordba busszal nem is olyan régen. Az indulás után nem sokkal felvételtől mindig elhangzik egy rövid szöveg, amely felhívja a figyelmet arra, hogy a biztonsági övet kapcsoljuk be, és elmondja, hogy baleset esetén, amely egyébként meglehetősen valószínűtlen, mi a teendő.

Mivel egész nap a várost jártuk, kimerülten ültünk fel az emeletes busz felső részébe, az első sorba. Sötétedett, a cipőnket lehúztuk, kényelmesen elhelyezkedtünk és csöndesen beszélgettünk. Később az ölembe hajtotta a fejét és elaludt. Én is lehunytam a szemem, de mégsem jött az álom. A sötét utat

néztem ahogy nyugodtan gurultunk előre az autóúton.

Az egyik kanyarba túl gyorsan érkeztünk meg, láttam, hogy kisodródunk. De alighogy erre gondoltam, már borult a busz, vajon túléljük-e? Közben a fejét tartottam, hogy ha lehet, minél kevesebb sérülést szenvedjen. Az ablakok betörték, s a rázkódásra ő is felébredt. Megálltunk. Magamnál voltam, és hirtelen csak annyit kérdeztem:

– Jól vagy?

– Jól – mondta.

– Te jól vagy?

Én is jól voltam. Kicsatoltam őt, majd magamat is. Kimásztunk a buszból. Lesöpörtük magunkról az üvegszilánkokat, összeszedtük a cuccainkat, és segítettünk kimászni a mellettünk ülőknek is.

Néhány perce még békésen beszélgettünk. Bár a busztársaság

szerint meglehetősen valószínűtlen, mi most mégis ott álltunk egy baleset részeseinként egy felborult busz mellett. A fejem kicsit vérzett. Megdöbbenő felismerés: akár meg is halhattunk volna. Oxford felé félúton. Ekkor újra elgondolkodtam. Vajon mit érnek a biztonsági intézkedések? Mennyire valószínűtlen egy baleset? Mitől függ, hogy élek-e vagy már meghaltam? Mit ér az életbiztosítás, ha már meghaltam? Mit tudok

én tenni egy buszon ülve? Kinek a kezében van az életem?

Félrehúzódtunk és hálát adtunk.

– Most már értem, miért imádkoznak egyesek minden út előtt – mondta. Megegyeztünk, hogy ezentúl mi is így teszünk majd. Túléltük.

t

Üvölt a tavasz...

Szabó Katalin Zsófia

Üvölt a tavasz, szívemben a nyár,
és mégis lelkemben kiált a tél.
S csak ordít millió madár,
és némán hallgat a nagy úr, a szél.
Oh, ez nem az a tavasz, nem lehet,
ez még nem lehet, hogy már az
legyen.
Nem az, amikor boldogan jártunk,
csalfa lelkünk ragyogva szállt,
s nem ismertünk semmi határt.
Már ködbe vész a nyomunk s a lábunk.

Gyilkos hangok zúznak egy elhantolt
és eltemetett nyarat. Meggyaláznak.
Hordanak, mint köpenyt, mely
elvarrott,
és százszor újra vart. Megutálnak.
Oh, ez még nem az az édes tavasz,
mely a nyárnak helyet égetett,
s talán az nem is létezett...
Oh, ez egy másik, de fájó tavasz.

állapotjelzés 5 szóban

„ma ittam életem legrosszabb kakaóját”

Azt gondolnánk, hogy a kakaó azon megbízható források közé tartozik, amihez nyugodtan lehet nyúlni bármikor, bármilyen körülmények között, ám kiderült, hogy nem!

Ennek hallatán lehet, hogy sokakban egy világ omlott össze... Mások pedig talán közönnyel fogadják a fenti, látszólag kicsiny hangsúllyal rendelkező ténynek a megcáfolását, mert számukra nem tűnik túl traumatikusnak. De higgyétek el: engem valóban megviselt.

Egy időben még annyira egyértelmű volt, hogy egy fagyos vagy csak egy esős délutánon, mikor hazaértem, ott várt engem ő, a számomra oly kedves, forrón tálalt kakaó. A kabátomról lehulló vízcseppek alkotta tócsa (’padlózatunkra oly kártékony mivolta’) sem tántorított vissza attól, hogy egyenesen a konyhába tartsak és magamhoz ragadjam a bögrét és igyam... és igyam. Leégett torkommal aztán belehuppantam a székbe... ekkor anya vette le rólam a kabátot... a csizmát... miközben én nyugősen sóhajtottam még egy bögréért...

Ezen képsorok villannak át agyamon, miközben a félretolt bögrémnél próbálok arra koncentrálni, hogy ez így nincs rendjén. Orwell mondja azt a rossz dolgok megtapasztalásánál, hogy „ez nem annak a jele-e, hogy a dolgok természetes rendje nem ez lenne?” Vagyis, hogy miként érezhetjük a rossz dolgok elviselhetetlenségét, ha nincsen semmiféle emlékünkről, hogy volt valaha jobb? Ezt érzem most is ennél a jelenlegi állapotnál. Vannak emlékeim arról, hogy volt valaha jobb, s ezáltal bízom abban, hogy lesz is!

Van valamire való törekvésem, például, hogy a jövőre vonatkozólag tüzetesebben megvizsgálom a tej minőségét a csomagoláson. Tudni illik nem preferálok a lejárt szavatosságú tejtermékeket, beleértve a tejet.

Hogy mi a tanulság?
Írj egy salátát.

Y-ann

Impresszum:

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület;
Főszerkesztő: Szikora István, Felelős szerkesztő: Szikora Mihály
További munkatársak: Bonnyai Anna, Bonnyai Sándor, Füzesi Judit, Kovács Dávid, Sági Zoltán, Rébéli-Szabó Tamás, Szabó Katalin Zsófia, Szikora Mihályné
Honlap: www.kie.hu/bekescsaba/mutato
Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.

A hely adott...

A Keresztyén Ifjúsági Egyesület az a hely, ahol mi, fiatalok összejöhetünk, programokat szervezhetünk, és aztán jól érezhetjük magunkat a barátaink társaságában. A közösség fontos, a jó közösség pedig még fontosabb, hiszen befolyással lehet a jövőnkre nézve, hogy kivel, kikkel töltjük a szabadidőnket, mondjuk gimnáziumi éveink alatt.

A Nyitott Ház programjainak bővítése is azt a célt szolgálja, hogy igényes időtöltést kínáljon a betérő diákoknak. A Filmklub alkalmával japán animációs filmeket (anime) nézünk, ahol betekinthezünk a japán világszemléletbe. Itt a fantázia és a képzelet sokszínűségét fedezhetjük fel. Következő programunk a Játéklub, amelyen újra éveket fiatalodhatunk, és nagy élvezettel tehetünk keresztbe egymásnak egy-egy kártyaparty során. Az Origami klub és a Póker kör nagy fegyelmességét és erős koncentrációt igényel, emellett a papír hajtogatása a kéz ügyességünkre is jó hatással lehet. A Pingpong EST kakukktojásnak számít, mert korhatár nélküli, így aztán mindenki megmérkőzhet egymással, aki ügyesen bánik a labdával és az ütővel. A legújabb kezdeményezés a Zseton EST, amely kicsit izgalmasabbá teszi a játékot, hiszen egy kis fogadás jobban motivál, még az is lehet, hogy többet teszünk a győzelemért, mint egyébként.

2		7	3		5		1	
5			4					7
	1		7			3		4
			1		4	2		9
	9			5			7	
1		2	9		3			
4		6			7		9	
3					9			2
	2		8		1	4		5

Tehát a Nyitott Ház csapata mindenkit vár újult erővel, nagy lendülettel, változatos programokkal.

KIE

KIE

Nyitott ház

**A hely adott.
Mi kell még?
Az is van!**

**Havonta:
Játékklub *
Kéthetente:
Műhely *
Origami klub *
Póker klub *
Hétfőnkör *
Csütörtökönként:
Pingpong EST *
Pénteken EST ***

Szerdán és pénteken 14:30-18:00 (+ hétfő, csütörtök 19:00)

Békéscsaba, Kinizsi u. 11. az udvarban hátul

http://www.kie.hu/bekescsaba/nyitott_haz

MUTATÓ